

Reisverslag van de reis naar Moldavië april 2022

Van een andere stichting kreeg onze voorzitter Riekelt Kapitein de vraag om een kogelvrij vest en andere spullen te brengen bij pastor Eduward Edu in Chişinău (Moldavië). Deze dominee reist namelijk regelmatig in Oekraïne richting Kiev om kleine huisgemeentes te bezoeken. Vanwege de oorlog die woed is dit geen overbodige luxe en enige spoed was daarom geboden.

Tevens namen we een vrachtje mee (voor een andere stichting) voor ene mevrouw Stella Badin uit Cahul. We kennen deze vrouw niet, maar ze schijnt loco-burgermeester te zijn van dit stadje in het zuiden van Moldavië. We hebben deze vrouw ook nooit ontmoet, maar haar naam alleen al was onze redding bij de grensovergang. Hierover later meer...

En natuurlijk namen we ook een kleine selectie Russische en Oekraïense literatuur mee, die deze pastor goed kon gebruiken voor de diverse kleine huisgemeentes in zijn land en in Oekraïne. In persoonlijk contact zouden we meer te weten komen over zijn situatie en zijn werk. Een aantal weken later zou er vanuit onze stichting namelijk nog een groep naar hem toe reizen, om naar zijn wens meer lectuur, goederen en voedsel mee te nemen voor voornamelijk de Oekraïense vluchtelingen welke Eduward opvangt en bezoekt.

Zo gezegd, zo gedaan, werden er haastig plannen gesmeed en een week later, op maandag 11-04-2022 vertrokken we richting Moldavië. Het plan was om flink door te rijden en indien mogelijk voor de zondag weer op Urk te zijn. Dat zou een hele opgave zijn, zo'n 4.800km heen en terug en 6 landen doorkruisen...

Na een voorspoedige reis kwamen we uiteindelijk op woensdagavond rond 21:00 uur aan bij een kleine grensovergang nabij Iaşi (Roemenië). We konden vervolgens aansluiten in een lange rij auto's, dus zouden we wel een nachtje zoet zijn... Riekelt nam echter geen beraad en we reden tegen het verkeer in de lange rij voorbij, totdat we vooraan bij de douanebeambte terecht kwamen. "Humanitar, humanitar" zei Riekelt op zijn beste Engels tegen de beambte en we lieten de envelop zien met de naam en telefoonnummer van Stella Badin en we zeiden tegen de beambte: "call this number and she will tell you". De beambte nam een foto van het telefoonnummer en ging ermee naar zijn meerdere.

We hadden nog niets gegeten die avond, dus met de gedachte dat het nog wel even zou duren, zetten we een pannetje soep op het vuur. We hadden echter de soep nog niet warm, of een andere douanebeambte wenkte ons en we moesten haar volgen. Onze paspoorten werden snel gecontroleerd en onder luit protest van andere wachtenden werden we voorbij de lange rij geleid en voordat we het wisten waren we al in Moldavië.

Later bleek deze mevrouw Badin helemaal niet gebeld te zijn en was ze erg verbaast dat wij zonder al te veel formaliteiten en hulp van haar (zij had ook invoerpapieren thuis) de grens waren gepasseerd. Bij het eerste de beste benzinestation hebben we eerst maar eens onze soep opgegeten en gedankt voor de voorspoedige reis en grensovergang. Vervolgens was het nog maar 'een klein stukje' om bij pastor Edu te komen, maar dat viel tegen... Aan de wegen was namelijk duidelijk te merken dat we Europa hadden verlaten en met een slakkengangetje dansten we meer over de weg dan dat we reden. Maar uiteindelijk kwamen we zonder brokken rond 23:00 aan bij het huis van pastor Eduward Edu.

Daar werden we warm verwelkomd door de jonge pastor en hebben we gelijk alle spullen uitgeladen; ook de dozen die bestemd waren voor Stella Badin. Afgesproken werd dat zij de spullen zou laten ophalen bij de opslag van de pastor. Het zou voor ons anders namelijk nog een lange reis van zo'n

180km zijn op slechte wegen om van Chişinău naar Cahul te reizen. In dat geval zouden we voor de zondag thuis in ieder geval niet redden.

's Avonds hebben we nog kort gesproken met de pastor, maar het was na 3 dagen reizen ook tijd om te rusten. In een net nieuw appartement op zijn terrein konden we heerlijk overnachten. Enkele weken later zouden hier Oekraïense vluchtelingen worden opgevangen. Maar normaal zou hij het terrein en de appartementen (2 totaal) gebruiken om gasten te ontvangen en conferenties te organiseren met zijn huisgemeentes.

De volgende morgen hebben we nog heerlijk ontbeten met Eduward, klaargemaakt door zijn vrouw. Afspraken werden gemaakt voor het volgende bezoek van een andere groep van onze stichting. Daarna hebben we afscheid genomen en ging Eduward naar zijn werk en konden wij de terugreis weer aanvagen.

We besloten om een wat grotere grensovergang te nemen voor de terugreis en dat ging ook voorspoedig. Er was geen lange rij en kwamen zonder problemen in Roemenië. Om de bergen in het midden van Roemenië te proberen ontwijken, gingen we de terugweg wat zuidelijker door Roemenië. Echter de bergen kwamen evengoed en de wegen waren wat minder in dit gedeelte van Roemenië, waar voornamelijk de Roma's wonen.

Voor de rest verliep de reis echter voorspoedig. In Hongarije wat meer snelwegen genomen dan op de heenreis; en dat beviel goed en reed aardig sneller. Maar voor de zondag thuis werd nog steeds bijna een onmogelijke opgave. En met een 80'tiger mee, wilde ik dat ook niet op de spits drijven en zouden we wel zien hoe ver we zouden komen. Echter deze 80'tiger kreeg de geest en/of rook het thuisfront, want op vrijdagmorgen (of eigenlijk nacht nog) in alle vroegte werd ik gewekt en werd de camper weer gestart en de terugreis weer aangevangen. Tot laat reden we door en zaterdagmorgen weer vroeg op pad.

Zo gebeurde het dat we zaterdag 's avonds rond 21:30 weer veilig thuis mochten komen. Een korte, maar indrukwekkende reis hebben we samen beleefd en goede contacten zijn gelegd voor nu en de toekomst. Een zeer actieve pastor in God's koninkrijk; deze jongeman zullen we zeker vaker gaan ontmoeten. Al met al mocht alles voorspoedig verlopen, door de zegen van de HEERE die we dankbaar mochten ontvangen.

Hein Bakker, ook namens medereiziger Riekelt Kapitein